

Långvandring från Vårberg till Vårby Gård via Vårbergstoppen, 27 januari 2025

Trots det gråmulna vädret var vi 10 vandrare, som tog oss med tunnelbanan till Vårberg.

Britt-Marie informerade om Vårbergs centrum:

Byggnaden har lovordats för sin internationella modernistiska arkitektur och är grönmärkt av Stadsmuseet.

Enligt Stadsmuseet utgör anläggningen "ett tidigt, välbevarat och konsekvent genomfört exempel på ett inomhustorg med betydande stadsbyggnadshistoriska värden".

Färdiga att ge oss ut på dagens vandring mot Vårbergstoppen.

Vid den första vägkorsningen.

När vi vek in på promenadvägen var det glashalt på asfalten.

Marianne och Marie valde gräskanten medan Sven, Ulla och flera andra tog det försiktigt på vägen.

En bit in i naturområdet låg isen på en liten göl.

Det lockade flera att ta fram kamerorna.

Det dimmiga vädret erbjöd trolska vyer.

Informationsskylten berättar att Vårbergstoppen är det största parkområdet inom Stockholms stad.

Toppen är konstruerad av byggmassorna från tunnelbanan och bostadsområdena på 1960- och 1970-talet.

Området ingick i satsningen En grönare stad och färdigställdes som stadspark så sent som 2021.

Vägen upp mot toppen var förstås också väldigt hal.

Den fina utsikten fanns tyvärr bara på skylten.

Sven-B lyckades samla ihop gänget trots Lütsendimman.

Detta konstverk uppe på toppen, "This too shall pass" av Albin Karlsson är av ihållig metall och uppfördes 2024.

En skyddad plats under ett utsiktstorn fick duga för en snabb fikapaus för de som hade med sig termos, trots att det var planerat för en inomhusrast senare.

Även nerfärden var halkig men klarades utan missöden.

I utkanten av parken, strax söder om Vårbergs sjukhem, ligger detta konstverk kallat "Vårbergs jättar" av Xavier Veilhan från 2020.

Vi såg bara denna enda jätte, men stor var den.

Vi passerade gränsen mellan Stockholm och Huddinge och kom in i bostadsområden med de här ganska vanliga loftgångarna.

Vi kom strax därefter fram till Vårby Gård.

Vi diskuterade hur vi skulle göra.

Alla kände sig redo att gå in i värmen och få något i magen.

De som ville kunde sedan fortsätta vandringen, som varit kortare än vanligt.

Våra ledare hade rekognoserat att det fanns möjlighet till fika och mat inne i centrum-byggnaden.

Det fanns inte mycket att välja på, så det här fick duga.

Det fanns ett litet utbud av mer eller mindre söta bakverk och en enkel buffé.

Det blev i alla fall en stund att samlas och summera dagens vandring, som hade varit skön trots dimman.

Men ingen hade lust att fortsätta efter fikastunden, så alla tog tunnelbanan hemåt igen, nöjda med dagen.